

สรรหาฎีกาเด็ก

รวดเร็ว แม่นยำ เป็นประโยชน์ by ศูนย์วิชาการอานคดี ศาลฎีกา

WWW.SUPREMECOURT.OR.TH

วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๘

ฉบับที่ ๔๒/๒๕๖๘

การที่จำเลยใช้อาวุธปืนยิงใส่ประตูไม้ที่ใช้กั้นแนวเขตระหว่างบ้านของผู้เสียหาย ซึ่งเป็นมารดาที่บ้านของจำเลย แม้จะไม่เห็นตัวคน คงได้ยินแต่เสียงคนเดินมา แต่จำเลยยอมเล็งเห็นผลได้ว่ากระสุนปืนนั้นอาจถูกผู้เสียหายได้ ถือว่าจำเลยได้รู้ข้อเท็จจริงอันทำให้ต้องรับโทษหนักขึ้น ตาม ป.อ. มาตรา ๖๒ วรรคท้าย แล้ว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๘๗๖/๒๕๖๘

พนักงานอัยการจังหวัดนางรอง
นาย อ.

โจทก์
จำเลย

ป.อ. มาตรา ๕๙ วรรคสอง, ๖๑, ๖๒, ๘๐, ๒๘๙ (๑)

แม้จำเลยไม่อาจยกเอาความสำคัญผิดในตัวบุคคลตาม ป.อ. มาตรา ๖๑ มาเป็นข้อแก้ตัวว่ามีได้กระทำโดยเจตนาฆ่าผู้เสียหายก็ตาม แต่การจะรับฟังว่าจำเลยมีเจตนาฆ่าบุพการีอันทำให้ต้องรับโทษหนักขึ้นหรือไม่นั้น จำเลยจะต้องได้รู้ข้อเท็จจริงนั้นตาม ป.อ. มาตรา ๖๒ วรรคท้ายด้วย เมื่อบ้านของผู้เสียหายซึ่งเป็นมารดาของจำเลย คงมีผู้เสียหายกับ พ. อยู่ในบ้านเพียง ๒ คน การที่จำเลยใช้อาวุธปืนยิงใส่ประตูไม้ที่ใช้กั้นแนวเขตระหว่างบ้านของผู้เสียหายกับบ้านของจำเลย แม้จะไม่เห็นตัวคน คงได้ยินแต่เสียงคนเดินมา แต่จำเลยยอมเล็งเห็นผลได้ว่ากระสุนปืนนั้นอาจถูกผู้เสียหายได้ จึงต้องถือว่าจำเลยได้รู้ข้อเท็จจริงอันทำให้ต้องรับโทษหนักขึ้นแล้ว ตาม ป.อ. มาตรา ๖๒ วรรคท้าย ฉะนั้น เมื่อจำเลยไม่ไยดียังยิงปืนใส่ประตูไม้และกระสุนปืนนั้นทะลุไม้ไปถูกผู้เสียหายเข้า จำเลยย่อมมีความผิดฐานพยายามฆ่าบุพการี มิใช่เพียงฐานพยายามฆ่าบุคคลธรรมดา

คลิกหรือสแกนเพื่อสืบค้นฉบับย่อยาว

แหล่งรวบรวมความรู้ทางกฎหมาย เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน